

VARIA

Onvolwaardige arbeidskrachten.

Wanneer deze aflevering verschijnt, behoort het Congres en de Tentoonstelling betreffende Arbeid en Arbeidsmethoden voor Onvolwaardige Arbeidskrachten (Amsterdam, October 1928) reeds weder tot het verleden.

De driedelige taak, welke de Vereeniging tot bevordering van den Arbeid voor Onvolw. Arbeidskrachten zich bij het organiseeren gesteld heeft: het stellen der problemen, het leeren kennen van wat reeds wordt gedaan en het zoeken naar de wegen, die naar een oplossing in de toekomst kunnen leiden, zal dan zijn volbracht.

Geen mensch staat zoo slecht toegerust tegenover de maatschappij als de onvolwaardige. Nergens zijn de kansen in den strijd om het bestaan slechter dan bij den geestelijk of lichamelijk gebrekkige.

Hoe zal de maatschappij zijn zwakke toerusting versterken om het hem mogelijk te maken, ondanks zijn geringe arbeidscapaciteit, in het dagelijksch onderhoud van hem en de zijnen te voorzien? Ziedaar het hoofdprobleem — een maatschappelijk probleem bij uitstek, dat uiteenvalt in vragen van economischen, psychologischen, technischen, medischen, paedagogischen en juridischen aard. Economisch: aan de maatschappelijke productiekrachten worden tal van handen onttrokken, die na juiste behandeling, speciale scholing en doeltreffende nazorg behouden konden blijven; staat en particulieren leggen groote bedragen ten koste aan het onderhouden en bezighouden van onvolwaardige arbeidskrachten zonder belangrijk nuttig rendement. Psychologisch: regelmatige, productieve arbeid met besef van eigen kunnen heft den mensch op uit de geestelijke inzinking, waarin zijn onvolwaardigheid hem heeft gebracht. Technisch: de technische zijde der prothese dient meer en meer volmaakt te worden; de organisatie van den arbeid in het bedrijf en de bruikbaarmaking van machines en werktuigen voor dezen arbeid bevorderen de mogelijkheid, dat de onvolwaardige naast den volwaardige zijn plaats in het industriele bedrijfsleven inneemt. Medisch: vóór, tijdens en na de opleiding voor het beroep neemt de medische behandeling een voorname plaats in; prothetische maatregelen vullen de therapeutische aan. Paedagogisch: de methode van het onderwijs en van de opleiding is een belangrijke factor voor de doeltreffendheid der voorzorg. Juridisch: de gezamenlijke arbeid van openbare en particuliere corporaties dient zoodanig te worden geregeld, dat met behoud van elks karakter en zelfstandigheid de grootst mogelijke resultaten worden verkregen; nieuwe wetgeving op dit terrein schijnt onvermijdelijk, waarbij de rechten van het individu in belangrijke mate medespreken.

Ziehier een zeer vluchtig overzicht van het terrein, dat — vooral ten onzent — nog bijna geheel braak ligt. Het Congres en de Tentoonstelling zullen het vage beeld, dat wij er van hadden, hebben verhelderd, maar tevens hebben getoond, dat de moeilijkheden, die aan de ontginning zijn verbonden, niet gering zullen zijn.

Plato en Eugenetiek.

Indien Plato in onzen tijd had geleefd, dan zou hij zich geschaard hebben aan de zijde van hen, die, den nadruk leggende op de beteekenis van den erfelijken aanleg, rasverbetering willen bevorderen door middel van teeltkeus. Hij dient genoemd te worden naast Gobineau, Galton, Mendel en De Lapouge.

Dit is de strekking van „Platon als Hüter des Lebens”, verschenen bij Lehmann, als jongste pennevrucht van den wonderlijken Hans F. K. Günther, schrijver van het befaamde „Rassenkunde des deutschen Volkes”.

Britsch-Indië.

Het boek van Katherine Mayo „Mother India” heeft allerwegen diepen indruk gemaakt; in de Socialistische Gids wijdt J. de Gruyter daaraan enkele zeer lezenswaardige artikels, die nog aan waarde gewonnen hebben, doordat de schrijver daaraan toevoegt enkele beschouwingen naar aanleiding van E. M. Forster's roman „A Passage to India”, waarbij hij niet nalaat te wijzen op de groote waarde, welke dergelijke romans, mits kritisch gebruikt, kunnen hebben voor de kennis van de geestelijke opvattingen en de psyche der groep.

Bevolkingsgroei in de Unie in 1927.

Het sterftecijfer schommelt in de Vereenigde Staten sedert 1920 tusschen 13.1 en 11.6 per duizend inwoners; in 1927 bereikte het zijn laagste niveau met 11.6; het geboortecijfer daalde eveneens doch minder sterk, zoodat de natuurlijke bevolkingsgroei toch nog grooter was dan die in 1926.

Immigratie Vereenigde Staten in 1927.

In 1927 immigreerden in de Unie:

Mexicanen	63.308	25.4	percent	van	alle	immigranten
Duitschers	47.054	18.9	„	„	„	„
Ieren	38.666	15.5	„	„	„	„
Engelschen	28.272	11.4	„	„	„	„
Schotten	22.055	8.9	„	„	„	„
Franschen	17.159	6.9	„	„	„	„
Scandinaviërs	14.599	5.9	„	„	„	„
Joden	11.844	4.8	„	„	„	„

Totaal 242.957 97.7 percent van alle immigranten.

Zij waren afkomstig uit de volgende staten:

Canada	74.396	29.91	percent	van	alle	immigranten.
Mexico	64.183	25.80	„	„	„	„
Duitschland	40.199	16.16	„	„	„	„
Iersche vrijstaat	24.212	9.73	„	„	„	„
Schotland	10.602	4.26	„	„	„	„
Zweden	6.428	2.58	„	„	„	„
Polen	6.374	2.56	„	„	„	„

Totaal 226.394 91.00 percent van alle immigranten.

Land- en stadsbevolking in de Unie.

Het bekende verschijnsel van de vlucht der plattelandsbevolking naar de steden is ook in de Unie sterk waarneembaar. De volgende cijfers geven eenig denkbeeld van deze opmerkelijke verschuiving.

De verhouding tusschen de stads- en plattelandsbevolking was daar

	in	stadsbevolking	plattelandsbevolking
1800	5	percent	95 percent
1880	29.5	„	70.5 „
1890	36.1	„	63.9 „
1900	40.3	„	59.7 „
1910	46.3	„	53.7 „
1920	51.4	„	48.6 „

Dat dit proces nog niet is gestuit, moge blijken uit de volgende gegevens. In 1927 woonden van de 118.266.000 Amerikanen er 66.020.000 in de steden en 52.246.000 op het platteland, zoodat de verhouding der percentages voor dit jaar was 55.8 en 44.2.

Interessant zijn nog de volgende cijfers, die ons de verdeling over stad en platteland geven van de drie bevolkingsgroepen:

	in de steden	op het platteland
Blanke Amerikanen	49.868.000	42.206.000
Blanke immigranten	11.220.000	3.296.000
Negers	4.932.000	6.742.000
Totaal	66.020.000	52.246.000

Spoorwegen.

In 1924 bezat de Unie 250.156 mijl van de 712.523 mijl spoorweg der aarde; ter vergelijking diene, dat het land 6.5 percent van de oppervlakte der aarde beslaat en 7.2 percent van de bevolking der aarde omvat.

Meerlinggeboorten.

In het Ned. Tijdschr. voor Geneeskunde van 22 September j.l. geeft Dr. J. Sanders enkele cijfers over meerlinggeboorten in Nederland, waaruit blijkt, dat van de door hem getelde tweelingen 66.4 pCt. van gelijk geslacht en 33.6 pCt. van verschillend geslacht waren. Van de eerste groep tweelingen waren 47.6 eeneiig, en 52.4 tweeëig. Van de eeneiigen waren 55.2 manlijke en 44.8 vrouwelijke tweelingen. Van de 100 tweeëigen waren 55.6 manlijk en 44.4 vrouwelijk. De geslachtverhouding bij eeneiigen en tweeëigen was dus gelijk.

Voorts blijkt, dat zoowel de manlijke als de vrouwelijke eeneiige tweelingen een geringere levenskans hebben dan de tweeëige. Daar van de tweelingen van hetzelfde geslacht bijna de helft eeneiig is, is de kans om levend te worden geboren voor tweelingen van gelijk geslacht geringer dan voor tweelingen van verschillend geslacht.

„Ethos”.

Het tijdschrift „Ethos”, Vierteljahrsschrift für Soziologie, Geschichts- und Kulturphilosophie, waarvan wij meermalen referaten gaven, heeft opgehouden te bestaan. Het eerste nummer verscheen in Juni, 1925.

De nieuwe adm. indeeling van Java en Madoera.

De „Mededeelingen” nr. 3 van het Nederlandsche Java-Instituut bevat enkele beschouwingen over de nieuwe administratieve indeeling van Java en Madoera, toegelicht door een kaart, welke om de vergelijking met den ouden toestand te vergemakkelijken, op den ondergrond de vroegere indeeling aangeeft benevens de lijnen van Java's spoor- en tramwegnet. Deze nieuwe indeeling is niet een bloot administratieve maatregel, doch moet als een uitvloeisel beschouwd worden van den wensch naar decentralisatie, verkregen door bestuurshervorming. Op 1 Januari 1929 treedt de indeeling in werking.

Opmerkelijk is het, dat men bij de provinciale indeeling niet gestreefd heeft naar de vorming van ethnografische en linguïstische eenheden.

Russische volkstelling.

Blijkens de uitkomsten der Russische volkstelling van 17 December 1926 bedroeg de oppervlakte der gemeenschappelijke Russische republieken 22.087.400 K.M.², het aantal inwoners 145.322.933, de bevolkingsdichtheid 6.6 per K.M.²

De stichting „Suum Cuique”.

Onder dezen naam is, naar we vernemen, een stichting in het leven geroepen, die ten doel heeft in de menschelijke samenleving mede te werken aan zedelijken opbouw en hoogere karaktervorming, speciaal door lof of belooning van het goede in den mensch, als tegenstelling of aanvulling van de straf, aan het kwaad verbonden.

De stichting tracht zonder voorkeur te geven aan eenige godsdienstige of politieke richting, voorschreven, doel te verwezenlijken, onder meer:

- I. door de navolgende, meer direct werkende middelen, al dan niet gecombineerd:
 - a. het verleen van zedelijken en/of materieelen steun aan diegenen, welke, niettegenstaande of zelfs door hun goed karakter maatschappelijk getroffen worden of die, niettegenstaande hunne werkelijke verdienste, onrecht hebben geleden of, al dan niet door onrechtvaardig optreden van derden, ten onrechte zijn benadeeld of ten achter gesteld;
 - b. het bevorderen of het zelf ter hand nemen van het inrichten en/of beheeren van zoodanige inrichtingen als voor personen sub *a* bedoeld, nuttig of noodig kunnen blijken te zijn;
 - c. het bevorderen, dat de arbeid in dienst van anderen materieel naar verdienste wordt beloond;
 - d. het bevorderen van de op werkelijke verdienste gebaseerde, juiste toepassing van het instituut der openbare eerbewijzen.
- II. door de navolgende, meer indirect werkende middelen al dan niet onderling of met een of meer der middelen sub I gecombineerd:
 - a. het instellen van enquêtes naar de werking van belooningen in verschillende kringen der samenleving;
 - b. de ontwikkeling van helderder inzicht omtrent de vraag, wat onder menschen moet worden beschouwd als „behoorlijke energie”;
 - c. het rationeel aankweken van karakter, meer speciaal als vormings-element der openbare meening, waar noodig in samenwerking met andere instellingen of Vereenigingen, welke in gelijke richting werkzaam zijn;
 - d. het rationeel aankweken van karakter in verband met het leven in de maatschappij van economisch standpunt beschouwd;
 - e. het bevorderen van een verhoogd psychologisch inzicht bij diegenen, welke het instituut van het lof-belooningsrecht practisch zullen hebben toe te passen.
- III. door al zoodanige verdere, directe of indirecte middelen welke samenhangen met het doel der Stichting of aan de bereiking daarvan bevorderlijk kunnen zijn.

Tot de oprichters behooren o.m. Dr. C. U. Ariens Kappers, Prof. Dr. J. P. Kleiweg de Zwaan, Prof. Dr. T. Roels, Mr. H. Verkouteren en Mr. H. L. A. Visser.

Melaatschheid.

De melaatschheid is in Nederlandsch Indië een nog overal voorkomende ziekte. Alleen op Java wordt het aantal lepra-lijdens geschat op 18 à 24.000. In de buitenbezittingen zijn hier en daar eilanden, waar 1 à 2 % van de bevolking is aangetast. Een goede bestrijding wordt zeer bemoeilijkt door de onmogelijkheid, van de verbreiding een juist beeld te krijgen en door de meningsverschillen, die er ten aanzien van de besmettelijkheid der ziekte onder de medici bestaan.

(„Voeding en Hygiëne.”)

DE 5de INTERNATIONALE KONFERENTIE VOOR PSYCHOTECHNIEK,
gehouden te Utrecht van 10 tot 14 Sept. 1928.

„Er is geen twijfel aan of de Grieken hadden beter begrip van disputeeren dan onze tijdgenooten. Zij hadden, b.v. evenals de middeleeuwsche geleerden volkomen ingezien, dat een dispuut eerst mogelijk wordt als de disputanten een zelfde uitgangspunt hebben. Ze moeten een stelling hebben, die met het betwiste punt in verband staat en waarover zij het eens zijn....

....Meer gewoon echter is het in onze dagen, waarin openlijke disputen bijna alleen solemnitatis causa plaats vinden, dat de defensens alle gronden van den opponens laat liggen.... In dat geval is het beloop van het dispuut het volgende. De opponens houdt een speech, de defensens een tweeden, die den eersten in het geheel niet raakt, de opponens een derden, die den tweeden niet raakt, en er is geen enkele reden, waarom zij niet ten eeuwigen dage zouden blijven doorpraten. Maar eene discussie of een dispuut heeft er zoo niet plaats.

[Leerboek der Formeele Logika, bewerkt naar de dictaten van wijlen Prof. Dr. C. B. Spruyt door M. Honingh, (1903) pag. 22 en 23.]

Wanneer de Psychologie een nog jonge wetenschap is, dan staat het wel vast, dat de pogingen om de psychotechniek op wetenschappelijke wijze te beoefenen nog veel jonger zijn. Dit schijnt zich zelfs te weerspiegelen in de leeftijden harer beoefenaars. Het scheen mij tenminste toe, dat de gemiddelde leeftijd van de beoefenaars der Psychologie, welke in 1927 te Groningen bijeenkwamen, heel wat hoger was dan die van de bezoekers dezer 5de internationale konferentie! En soms openbaarde die jeugd zich ook in de debatten en mededelingen, vooral in de sektievergaderingen! Erg is dit natuurlijk niet, het is een groeiverschijnsel en heelemaal geen ramp, doch het resultaat is toch soms verwarring, en deze kan voor de psychotechniek gevaarlijk zijn, wanneer buitenstanders of personen die met al die tests niet veel op hebben, ervan horen. Vooral wanneer de zwakke punten in courantenverslagen nog wat aangedikt worden.

De konferentie zat goed in elkaar. Het nationale comité dat voor de voorbereiding gezorgd had, had eer van haar werk, iets wat ook door de buitenlandse woordvoerders in de diner- en slotspeeches ten volle erkend en gewaardeerd werd. Prof. F. Roels toonde zich een voortreffelijk voorzitter, die ook de moeilijke kunst verstond op de vele recepties de dank der konferentie op vaak geestige wijze tot uiting te brengen, terwijl de sekretaris, Dr. J. E. de Quay, gezorgd had dat alles vlot verliep en de vele buitenlanders zich weldra thuis gevoelden. Volgens de ledenlijst waren er 169 deelnemers ingeschreven, waarvan er echter een aantal niet verschenen waren. Jammer echter was het, dat enkelen der voormannen op het gebied der toegepaste psychologie, zoals Claparède, Burt, Ballard en anderen niet aan de konferentie deelnamen. Ook de Amerikanen waren spaarzaam vertegenwoordigd; wel waren er een aantal Russiese deelnemers.

De ochtenden waren gewijd aan Symposia: een over ongevallen (Marbe, Lahy, Viteles, Schorn), een over Temperament en karakter (Bogen, Giese, Mira) en een over Opvoedbaarheid (oefeningsvatbaarheid) (Myers, Peters, Sirkin). Deze waren soms zeer interessant, doch meermalen kwamen mij echter de opmerkingen uit Spruyt's logika in de gedachten, welke hierboven als motto zijn afgedrukt. Men praatte soms langs elkaar heen! Wat elk op zich zelf zeide, was dan soms belangwekkend genoeg, doch de bestrijding van elkaars inzichten trof geen doel, doordat men onder eenzelfde term vaak heel iets verschillends verstond of omgekeerd hetzelfde benoemde met verschillende termen en dan schijnbaar sterk uiteenweek, doch in werkelijkheid dichter bij elkaar stond dan dit zo oppervlakkig wel leek. M. a. w. een gebrek aan goed geformuleerde definities deed verwarring in de terminologie ontstaan en maakte dat sommige lezingen —

die der Engelsen het minst — een bepaald hinderlike vaagheid vertoonden, waardoor de toehoorder aan het eind nog even wijs was gebleven als aan het begin. Dat gaf dan weer onrust bij de niet-psychologische technici, die juist op vaste steun voor hun werk gerekend hadden en zich nu zoo'n beetje in de psychologie bedrogen zagen. Soms had het gemis aan een gemeenschappelijke grond verrassende gevolgen. Zo had b.v. *Giese* het over temperament-veranderingen ten opzichte van verschillende „Bezugssysteme“ („Es gibt unter Umständen beim gleichen Menschen nicht ein Temperament für alle Materialien, bezw. an allen Materialien“, en later: „Es ist möglich, dass derselbe Mensch z.B. ein sehr anderes Temperament gegenüber dem geistigen Gegenstand „Historiographie“ entfaltet, als gegenüber der Situation „Platzregen“ oder dem Du „der Vater“ bezw. „der Vorgesetzte“.), terwijl *Mira* het temperament meer onveranderlijk verklaarde als: „la résultante fonctionnelle directe de la constitution, qui détermine la façon (modalité) dont l'organisme tend à réagir vis à vis des différents stimulus. Cette tendance de réaction dépend en premier terme du type métabolique individuel et représente, pour ainsi dire, l'élément *endogène* de la réponse organique“; en sprak over verschillende „attitudes“ ten opzichte van verschillende objecten of situaties. In de grond van de zaak schenen ze hetzelfde te menen, doch bestreden ze elkaar, doordat er geen overeenstemming in definities was! En de arme toehoorder, die daar niet op lette, vroeg zich af of het temperament nu veranderlijk was of niet. Want dat wil de technikus, vooral bij bepaling van beroepskeuze, toch wel eerst eens weten!

In enkele der sektievergaderingen, welke ik bijwoonde, was de verwarring nog groter. Toch werd daar vaak zeer veel interessants medegedeeld, doch vooral bij het konkrete werk, wanneer iemand mededeelde, wat hij voor tests gedaan had en waarom, was de discussie vaak verre van principieel, en kregen we een opeenvolging te zien van debaters, die telkens vertelden hoe *zij* het gedaan hadden — waarbij soms de oorspronkelijke mededeling geheel genegeerd werd. Allemaal tekenen van jeugd en van een vurige werklust, die nog geen tijd heeft om behoorlijk de principieën te bepeinzen waarop de experimenten berusten!

Gezegd moet worden, dat de enkele zuiver-psychologen, die de konferentie bijwoonden en het woord voerden, het de technici, die vaste grond verlangden, niet gemakkelijker gemaakt hebben. In mijn verslag over het 8ste psychologencongres, dat in 1927 te Groningen werd gehouden (zie deel III, pag. 95) is uiteengezet, hoe de Psychologie weer eens een crisis doormaakt, doordat de idee der eenheid-van-de-persoonlijkheid meer praedomineert dan vroeger wel eens het geval was. Het gevolg is, dat de psychologen nooit verzuimen te wijzen op het zeer ingewikkelde karakter der psychische processen, waarvan de leden niet ongestraft uit het levend geheel uitgesneden kunnen worden — iets wat experimenten riskant maakt, wanneer niet een grondig geschoold „psychologies denken“ hun uitkomsten interpreteert. En tevens werd de getuigenis van de ontoreikendheid van onze tegenwoordige psychologische kennis een daad van voorzichtigheid, en een soort van psychologische mode. Dat verwacht de technikus, die dan gaat vragen of we het toch maar liever niet met het „veelgemaakte gezond verstand“ zullen doen, nu de deskundigen verklaren niets te weten. En het doet hem twifelen aan de waarde van de tests, welke hij — vaak nogal onbevangen! — toepaste, en die toch steeds deel-processen toetsen. In arren moede willen dan sommigen met het badwater meteen het kind wegwerpen en vooral buitenstanders zijn dan geneigd te zeggen — en desnoods in de couranten te schrijven! —, dat de tests hebben afgedaan! Niets is minder waar! De eenzijdige interpretatie der tests is veroordeeld, de ijdele waan door middel van een of enkele partieel-experimenten de gehele psyche te kunnen peilen, doch als vergelijkingsexperimenten, waarbij we praestaties van een individu vergelijken met de gemiddelde praestaties van soortgelijke groepen, behouden ze hun volle waarde. En ook nog in

een ander opzicht: *Binet* wees er bij het publiceren van zijn beroemde Intelligentie-schaal reeds op, dat naast de cijfer-uitkomst der tests, de studie van de gedraging tijdens de proef voor de kenner van zeer grote waarde is. M. a. w.: de psychognosis moet niet verwaarloosd worden naast het experiment! Doch psychognosis is een gave, die echter wel zeer geschoold kan worden door psychologische studie, doch de uitkomsten ervan zijn vaak, wat hun ontstaan betreft, moeilijk te kontroleren en ook wel afhankelijk van de ogenblikkelijke dispositie van de waarnemer zelf. D. w. z. wanneer we alléén op onze psychognostiese vaardigheid vertrouwen, lopen we kans zeer wisselvallige beoordelingen te geven, waarin onze eigene stemmingen een hartig woordje medespreken.

De grote waarde nu van een vastgestelde serie tests bij een psychotechnies onderzoek — vooral wanneer het om beroepskeuze gaat — ligt nu hierin, dat we behalve een serie vergelijkingsmateriaal ook een vaste leiddraad verkrijgen voor psychognostiese peilingen. Voor de fabriekspsychotechnikus zijn die wellicht van geen overwegend belang, voor de beroepsadviseur des te meer, en juist hier kan ongeleide, lukrake, gezonde-mensen-verstand-achtige en van eigen stemming erg afhankelijke psychognosis de grootste fouten maken en voor het onderzochte individu zeer nadelige gevolgen hebben! Het is dan ook geen wonder, dat de ernstige psychotechnici, al zijn ze wellicht wat teleurgesteld over de tastbare resultaten der zuivere psychologie, geenszins geneigd zijn te verklaren, dat de methode der tests afgedaan heeft, en dat ze rustig met de toepassing doorgaan, zij het met steeds voorzichtiger interpretatie! Wanneer dit laatste het direkte gevolg van deze en dergelijke jaarlijkse konferenties is, dan is de maatschappelijke waarde niet weg te cijferen, ondanks alle jeugdige onvolkomenheden. Afgezien nog van de mondelinge onderlinge gedachtenuitwisseling tussen de deelnemers en de kennismaking met elkaars methode.

De volgende conferentie zal te Barcelona plaats vinden en die daarop te Moskou. Tegen die tijd zal de blijvende organisatie, het internationale comité, wel de 21 wensen bestudeerd hebben, welke schriftelijk geuit werden en, in het Frans, Duits, Engels en Russies vertaald, aan het congres werden medegedeeld en steeds zonder stemming aanvaard werden.

Eén ding moet nog getuigd worden: de psychotechnici zijn blijkbaar deugdelijk overtuigd van de waarde van aangename verpozingen tussen ernstige arbeid! Het kongres duurde 4 dagen en 1 avond en voor afwisseling dienden 4 recepties, ten dele verbonden met een autotocht door het mooie Utrechtse land, een rondvaart door Rotterdamse haven, waarheen de deelnemers per extratrein vervoerd werden, en een diner! Voorwaar, wanneer hiermede de toekomstige arbeidsverdeling volgens de meest-deskundigen gedemonstreerd werd, dan zal het leven der latere psychotechnies uitgezochte en geleide werkers nog zo kwaad niet zijn!

W. H. ten S.

Criminaliteit in Frankrijk.

In aansluiting op de gegevens, die op blz. 343 van de Juli-aflevering 1928 van M. en M. betreffende de *immigratie* in *Frankrijk* werden medegedeeld, kan nog gemeld worden, dat blijkens het groote percentage misdadigers van vreemde nationaliteit in Frankrijk, onder de immigranten velen met misdadige bedoelingen dit land binnenkomen. Terwijl van de 40.743.897 inwoners in 1926 (39.309.518 in 1921) 2.505.047 van vreemde nationaliteit waren, dus ongeveer 6 pCt., bedroeg het percentage buitenlanders onder de wegens misdrijf veroordeelden in 1925 ongeveer 17, n.l. 231 op een totaal aantal van 1.333. Dit percentage was in 1921 nog 10.